A°. 1826. N°. 8[illegible].

ARNHEMSCHE COURANT.

Dingsdag den 18 Julij.

WEENEN, den 8. Julij.

De *Oostenrijksche Beobachter* behelst heden de volgende berigten:

Brieven uit Corfu van den 16. Junij melden: » Nadat de seraskier *Reschid Mehmed*-pacha, eene bezetting van 2000 man voetvolk en 500 ruiters in Missolonghi achtergelaten had, trok hij den 23. Mei met een korps van 6000 man naar Lepanto, van waar hij zijnen [illegible]-bei afzond tegen het door de Grieken bezette klooster, dat tusschen [illegible] en Kravari gelegen is. De min talrijke bezetting aldaar gaf [illegible] stand over. Ook [illegible] onderworpen. Hierop nam de seraskier zijne rigting naar Athene. *Husni*-bei, een der beide door de Porte afgezondene commissarissen, heeft bevel ontvangen, den seraskier op zijnen togt te volgen.

Ibrahim-pacha is, na dat hij den 7. Mei eenen hoop insurgenten, die op de hoogten bij Patras gelegerd was, verstrooid had en daardoor den weg naar Calavrita geopend was, naar Patras teruggekeerd, en den 12. der gemelde maand, aan het hoofd zijner ruiterij, uit deze vesting opgebroken, om zich naar Tripolitza te wenden. Den 13. volgde hem zijn geheele leger, welks sterkte op 14,000 man (10,000 Egijptenaren en 4000 Albanezen) wordt begroot. Calavrita en de omliggende plaatsen onderwierpen zich bij zijne aannadering, waarop hij zijnen togt, zonder weerstand, tot in de nabijheid van Tripolitza voortzette. Hier stiet hij op *Colocotroni*, dien van de 3000 man, welken hij vroeger in deze streek zamengeraapt had, bij *Ibrahim*-pacha's aannadering naauwelijks 500 overgebleven waren. Met deze weinige troepen vlugtte *Colocotroni* naar Karitene, en liet den Egijptischen veldheer den weg naar Tripolitza vrij. Na een kort oponthoud in deze stad, ondernam *Ibrahim*-pacha verscheidene strooptogten naar Leondari, naar Mistra enz., zonder ergens op weerstand te stooten. Volgens de jongste berigten, zou hij zijn leger bij Argos opgeslagen, en de bekende *Nikita*, die met een klein korps in die streek stond, naar Napoli di Romania getrokken zijn. *Soliman*-bei (de Fransche renegaat *la Seve*) is van Modon opgebroken, om zich met *Ibrahim*-pacha te vereenigen. Laatstgemelde zou ook gezind zijn, eene kolonne van Mistra tegen Napoli di Malvasia (Monembasia) te doen oprukken, om deze vesting van de landzijde te belegeren, die wegens gebrek van eene eigenlijke haven, ja zelfs van eene tot ankeren geschikte reede, van de zeezijde moeijelijk te blokkeren is.

FRANKFORT, den 14. Julij.

Men heeft thans ook brieven uit Konstantinopel tot den 21. Junij. Volgens dezelve heeft er, na de jongste gebeurtenissen, geen verder oproer plaats gehad. De vaan van den profeet is nog in het eerste hof van het serail geplaatst, waar dezelve zal blijven, tot dat zij naar de moskee van *Achmed* (de oude kerk van de heilige Sophia) wordt overgebragt. De grooten van het Rijk, zoo mede de mufti en de ulemas, zijn met den groot-vizier, wiens paleis, benevens dat van den aga-pacha verwoest is, onder tenten, rondom het verblijf van den Grooten Heer vergaderd. Z. H. heeft eene veerkracht aan den dag gelegd, welke de grootste verwachtingen geeft. De janitsaren, aan alle kanten geslagen en terug gedreven, schijnen hunne zaak voor verloren te houden. Sedert den 17., hebben zij niets kunnen ondernemen. Men berekent, dat de bostandgi 5000 janitsaren heeft doen om het leven brengen. Er bestaat alle waarschijnlijkheid, dat de Sultan zijn ontwerp geheel volvoeren, en er eene algemeene wapening plaats hebben zal.

— Men heeft te Triest, met de paketboot, tijdingen uit Corfu ontvangen tot den 26. Junij en uit Napoli di Romania tot den 10. dier maand. Volgens dezelve heeft zich de seraskier *Reschid*-pacha nog niet met *Ibrahim*-pacha vereenigd. Hij bevond zich nog in de nabijheid van Salona en moet reeds drie vergeefsche pogingen in het werk gesteld hebben, om dat gewigtige punt te bemeesteren. De 2000 manschappen van het garnisoen van Missolonghi, die zich gered hebben, zijn den 7. te Napoli di Romania aangekomen, alwaar zij met onbegrijpelijke geestdrift ontvangen zijn. Jonge meisjes hebben deze onsterfelijke helden met bloemen bekranst. Het nieuwe gouvernement schijnt zijne maatregelen krachtdadiger door te zetten, dan alle voorgaande.

Er lagen in de haven 110 Hydriotische en Spezziotische schepen, waaronder 40 branders, om lord *Cochrane* af te wachten. Lord *Gordon* was met 8 schepen aangekomen en had de komst van lord *Cochrane* aangekondigd; deze tijding heeft het volk dronken van vreugde gemaakt. *Ibrahim*-pacha heeft groot gebrek aan levensmiddelen en krijgsvoorraad.

Van den 15. Julij.

Uit Bucharest wordt den 28. Junij geschreven: » Na de aankomst van eenen Tartaar uit Silistria verspreidt zich het gerucht, dat Konstantinopel den 24. in brand stond. Tot dus verre heeft men de bron van dit gerucht niet kunnen ontdekken, en derhalve is het als zeer onzeker te beschouwen."

AUGSBURG, den 12. Julij.

Het volgende is eene vertaling van het schriftelijk antwoord der Porte, op het Russisch *ultimatum*. Dit antwoord is den 14. Mei door den Reis-Effendi aan den heer *van Minciakij* overgegeven.

Nota van de Ottomanische Porte aan den heer *von Minciakij*, Russisch gezant, van den 7. der maand Lezival, in het jaar 1241, ($\frac{4}{13}$. Mei 1826.)

» De verhevene Porte heeft van den inhoud der nota, van den 24. Maart, welke de zaakgelaste, de heer *von Minciakij*, onze zeer waarde vriend, in de laatste bijeenkomst heeft overhandigd, kennis genomen. De vertaling der nota zegt hoofdzakelijk, dat Z. M. de Keizer van Rusland, overeenkomstig Hoogstdeszelfs opregte en welwillende oogmerken, verlangt en wenscht, dat de wijze van benoeming en de bevoegdheid der Beschli-aga's, als ook het aantal Beschlis-soldaten in de beide provincien, op denzelfden voet worden hersteld, als dezelve zich voor het ontstaan der onlusten bevonden; dat de Servische afgevaardigden, die zich te Konstantinopel bij den Bostandgi-pacha bevinden, weder in vrijheid gesteld en van wederzijden gevolmagtigden benoemd worden, die zich naar de grenzen zouden begeven, om door middel van wederzijds gelijkmatig voldoende beschikkingen, de onderhandelingen weder aan te knoopen en ten einde te brengen, welke vroeger te Konstantinopel tusschen de afgevaardigden van de verhevene Porte en den voormaligen minister van het Russische hof, den heer *von Stroganoff*, geopend, doch door de gebeurtenissen waren afgebroken. Het is openbaar en algemeen bekend, dat de verhevene Porte ten allen tijde, bij hare strikte nakoming der met alle vriendschappelijke en naburige Mogendheden aangegane bepalingen en verpligtingen, zich steeds beijverd heeft, met dezelve de betrekkingen van goede verstandhouding te onderhouden. Ingevolge dit grondbeginsel en met gelijken wensch bezield, om de onderwerpen, waaromtrent de wederzijdsche afgevaardigden vroeger onderhandelingen hadden begonnen, op een wijze, overeenkomstig de duidelijke bepalingen van het traktaat te regelen, en met oogmerk om de oorzaak van dergelijke geschillen tusschen de beide hoven te verwijderen en weg te nemen, wil de verhevene Porte in geenen deele hare toetreding tot een zoodanig vergelijk, op de destijds aangenome grondslagen, weigeren. Daar het bovendien Z. M. den Keizer van Rusland, door een gevoel van billijkheid en regtmatigheid bestuurd, thans heeft behaagd, den wensch te kennen te geven, om op de meest geschikte middelen bedacht te zijn, waardoor de banden van opregte vriendschap tusschen de beide rijken worden bevestigd, en den voorslag heeft gedaan, om volgens het bestaande verdrag, naar regt en billijkheid en zonder inmenging van andere vraagpunten, te onderhandelen, zoo vindt Zijne Hoogheid in dezen stap het bewijs van de uitstekende billijkheid en gematigdheid, welke het karakter van dezen Monarch kenschetsen. Daar nu Zijne Hoogh. ook van zijnen kant deszelfs eerbied en bijzondere achting jegens Z. M. wil betuigen, zoo haast hij zich aan het bovengemelde verlangen dadelijk te voldoen, en beschouwt de opregte en welmeenende toestemming, welke hij aan dezelve geeft, als een gelukkig voorteeken, tot de aanstaande goede verstandhouding tusschen de beide hoven. Met betrekking tot het eerste punt, was het oogmerk der verhevene Porte, om met instandhouding der voorregten van de beide vorstendommen Moldavie en Wallachije, den vrede en de openbare rust in deze provincien, zonder eenig baatzuchtig inzigt, te bewaren, en de verhevene Porte hield uit dien hoofde het verblijf der Beschli-aga's en hunne manschappen aldaar, tot bewaring der goede orde, voor noodzakelijk. Daar er intusschen niet ligt iets kan bestaan, hetwelk men niet aan den wensch van eenen grooten vriend zou opofferen, zoo werd er een bijzonder bevel aan den gouverneur van Silistria uitgevaardigd, met last, om de Basch-beschli-aga's met hunne manschappen naar deze zijde van den Donau terug te trekken, als ook een ander afzonderlijk bevel aan de Woiwoden, met last, om voor zich zelven de Basch-beschli-aga's te benoemen, welke de vorigen zouden vervangen, zoo dat overigens, opzigtens het getal en het gebruik der gemeene Beschli's, naauwkeurig zou worden gehandeld, als zulks vóór den opstand plaats had. Op deze wijze was het *status quo* in de beide vorstendommen hersteld. Daar wijders de Servische natie in alle gunstbewijzen gelijkmatig moet deelen, welke de hooge barmhartigheid van Z. H. aan alle overige volken verleent, die onderdanen der verhevene Porte zijn, zoo heeft ook jegens deze natie, van zijde Zijner Hoogh. alleen overmaat van welwillendheid en bescherming plaats gehad. Indien nu sedert eenigen tijd de Servische afgevaardigden te Konstantinopel, als gijzelaars, op eene daartoe bestemde plaats zijn bewaard geworden, zoo werd deze maatregel slechts door een gevoel van bezorgdheid voor het welzijn en de rust hunner natie ingegeven. Daar het ondertusschen wereldkundig is, dat tot nu toe de Servische natie, zich van alle verbindtenis met de overige kwalijkgezinden heeft onthouden, en de tijd van het oponthoud der genoemde afgevaardigden zoo verre is verlengd geworden, om met hun de vorderingen te kunnen regelen, welke met de betrekkingen der Raija's niet strijdig waren, zoo heeft men op de voorspraak, ten behoeve der genoemde, zich te Konstantinopel bevindende afgevaar-

digden, dezelve in vrijheid gesteld en hun het huis ter woning aangewezen, hetwelk zij vroeger in Fanal betrokken hadden. Daarenboven, volgens nieuwe berigten van den pacha, gouverneur van Belgrado, de vroegere afgevaardigden door andere zouden worden vervangen; en dat zulks ook met de oogmerken van Z. H. overeenstemt, zoo wordt nu ook, naar aanleiding van den wensch van Z. M. den Keizer van Rusland, het artikel, volgens welk de genoemde afgevaardigden moeten worden in vrijheid gesteld, thans reeds ten uitvoer gebragt. Wat nu, ten derden, de benoeming der wederzijdsche gevolmagtigden aanbelangt, — daar in de boven aangehaalde nota uitdrukkelijk gezegd wordt, dat het weder aanknoopen der vroeger door den heer *von Stroganoff* te Konstantinopel begonnen onderhandelingen derzelver beweeggrond heeft in het welwillende oogmerk, om de goede verstandhouding tusschen de beide staten te bevestigen, en daar het ook de hoogste wensch der verhevene Porte is, de bestaande verdragen, overeenkomstig derzelver duidelijke bepalingen, te voltrekken, — zoo geeft de verhevene Porte aan de op de traktaten gegronde vorderingen van het Russische hof hare toestemming, in de hoop, de betrekkingen van goede verstandhouding tusschen de beide hoven, door middel van conferentien, te zien bevestigen, waarbij de vroeger vastgestelde grondslagen zullen worden in acht genomen, zonder het doen van eischen, die buiten het verdrag liggen, zonder invoering van nieuwe bedingen, en zonder verandering, uitbreiding of wijziging der bestaande bepalingen, maar integendeel met zich ten volle te houden aan de duidelijke letter der traktaten en derzelver bepaalde beteekenis.

Te dien einde en ter getrouwe nakoming der vroeger vastgestelde grondbeginselen, wordt de dienaar der verhevene Porte, *Seid Mehemed Hadi*-Effendi, thans controleur van Anatolico, tot gevolmagtigde, en de Molla *Seid Ibrahim Afet*-Effendi, met de waardigheid van Molla van Sentaria bekleed en provisionele Cadi van Sophia, tot tweeden gevolmagtigde benoemd, om op de grenzen bijeenkomsten te houden met de te benoemen en tot dit oogmerk aangekondigde gevolmagtigden van het Russische hof. Daar de voltrekking van alle deze punten van zijde der verhevene Porte, en hare daardoor gegevene bewijzen van toegevendheid en hoogachting, de regtvaardigheid, welke Z. K. M. kenschetst en de zeer eervolle taal van denzelven, volkomen waardig zijn, zoo hoopt Z. H. dat het Z. K. M. zich daarentegen ook ten pligt zal maken, de bestaande bepalingen, welke de vriendschap en de goede verstandhouding tusschen de beide hoven steeds meer moeten bevestigen, na te komen en te bevestigen. Om nu deze hoop uit te drukken en tevens onzen vriend, enz. den zaakgelaste, de voldoening aan de boven aangehaalde artikelen ook schriftelijk te verklaren, ofschoon hem het berigt daarvan reeds door tusschenkomst van zijnen tolk, den heer *Franchini*, is gegeven, zoo is de tegenwoordige nota vervaardigd en overhandigd geworden.

LONDEN, den 14. Julij.

Men heeft hier onderscheidene berigten ontvangen van eenen opstand, die in Valencia (Zuid-Amerika) door den generaal *Paëz* bewerkt is en ten doel heeft om de provincie Venezuela van Columbia af te scheiden. De voornaamste beweegreden bij *Paëz* schijnt te zijn, dat hij door de regering van Columbia, te Bogota gevestigd, tot verantwoording opgeroepen is, wegens het beheer van gelden. De generaal *Paëz* heeft over de bedoelde omwenteling eenen brief aan *Bolivar*, die zich nog in Peru bevindt, geschreven, waarin hij die omwenteling beschrijft als uit het volk voortgevloeid en als een gevolg van de verkeerde maatregelen der regering te Bogota. Men houdt het daarvoor, dat deze brief slechts dient om aan de zaak een fraaijen glimp te geven.

PETERSBURG, 4. Julij.

Gisteren heeft de plegtige begrafenis van wijlen de Keizerin *Elisabeth* plaats gehad.

— Sedert een geruimen tijd is eene legermagt bezig, om een opstand der Tchetchengers, in de streken van den Caucasus, te dempen. Tot dus verre is zulks niet gelukt, maar in den loop der maanden April en Mei heeft de generaal *Yermoloff* onderscheidene voorspoedige aanvallen op hen gedaan, welke de onderwerping van een groot gedeelte der bevolking heeft ten gevolge gehad.

STOKHOLM, den 4. Julij.

Den 1. dezer begaf zich Z. M. de Koning naar Nacka, eene halve mijl van hier, om aldaar de noodige maatregelen te verordenen tot blussching van eenen fellen woudbrand, die aldaar den 29. Junij is ontstaan. Deze brand, die nog voortduurt, heeft verscheidene landgoederen bedreigd, die echter gelukkigerwijze door krachtdadige maatregelen nog gered zijn. Het vuur heeft zich zelfs over een meer heen verspreid en het woud op het eiland [illegible] in brand gestoken. Men is niet zonder groote bekommering, daar de wind heden sterk gewaaid heeft. Verscheidene honderd man van de regementen der garde en de vloot zijn tot blussching van het vuur derwaarts gezonden.

ASSEN, den 10. Julij.

Laatstleden Zaturdag, den 8. dezer, werd een gedeelte van deze gemeente en van de gemeente Rolde getroffen door zwaren hagelslag; stukken ijs, van zeer aanmerkelijke grootte, verbrijzelden, aan de windzijde, de glasruiten in de woningen te Rolde, Bello en Loon. In de twee laatstgenoemde gehuchten is al de boekweit, het vlas en ook gedeeltelijk de zomerrogge verwoest, terwijl het winterkoren zeer veel geleden heeft; te Rolde en te Dunrse is dit slechts gedeeltelijk het geval. Het boomgewas heeft mede aanmerkelijk geleden, gelijk ook de aardappelen en tuinvruchten, en men meent dat er eenige schapen zijn omgekomen, doch worden de naauwkeurige opgaven nog te gemoet gezien.

Ook vernamt men, bij voorloopig rapport van den heer Burgemeester te Westerbork, dat op denzelfden dag, namiddag te vier ure, het huis van den landbouwer *W. Wanders*, meijerwijs bewoond bij *H. Delfing*, staande te Mantinge, gemeente Westerbork, door het bliksemvuur getroffen, en met eenig vee en meubelen geheel is afgebrand.

'S GRAVENHAGE, den 13. Julij.

Bij besluit van den 10. dezer, heeft Z. M. bepaald, dat de zaken, welke tot de Roomsch-Katholieke Godsdienst betrekking hebben, en tot hiertoe bij een afzonderlijk departement zijn behandeld, te rekenen van den 1. Augustus aanstaande, bij het departement van binnenlandsche zaken zullen behandeld worden.

Bij een ander besluit, is de baron *Goubau d' Hovorst*, tot dus verre directeur-generaal voor de zaken van de Roomsch-Katholieke eeredienst, benoemd tot lid van de Eerste Kamer der Staten-Generaal.

UTRECHT, den 14. Julij.

Heden morgen is Z. K. H. Prins *Wilhelm* van Pruissen met Hoogstdeszelfs gemalin en oudsten zoon, van het Loo komende en naar Antwerpen vertrekkende, tegen half twaalf ure deze stad gepasseerd, na aan de K. N. Paardenposterij van paarden verwisseld te hebben.

— Gisteren namiddag is alhier een expresse gepasseerd, komende van Vlaardingen, om de eerste Haring naar Z. M. den Koning op het Loo te brengen. De eerste Hollandsche jagt was dien morgen om 11 ure met 154 ton Haring te Vlaardingen aangekomen. De ton is voor *f* 700— verkocht.

Van den 16. Julij.

Heden is de Russische ambassadeur aan het hof van Londen, de graaf *van Lieven*, komende van Arnhem, na alhier van postpaarden te hebben verwisseld, naar Soestdijk gereisd.

— Het verschrikkelijk onweder hetwelk wij ll. Donderdag avond gehad hebben, ging van zware hagelbuijen vergezeld, welke in vele gemeenten dezer provincie, als te Houten, Schonauwen enz. aanmerkelijke verwoestingen hebben aangerigt; zijnde door den hagel het gewas van verscheidene bunders koreland geheel vernield, boomgaarden van de vruchten beroofd en vele woningen beschadigd geworden.

Mengelwerk.

NAPOLEON OP DE BELLEROPHON.

Hoe menigvuldig ook de geschriften over NAPOLEON mogen zijn, zal het verhaal van kapitein MAITLAND, den bevelhebber van het Engelsche schip de *Bellerophon*, dat hem na den woedenden strijd bij *Waterloo* geheel magteloos aan boord nam, altijd zijne belangrijkheid behouden. Wij hebben daarvan reeds een kort uittreksel medegedeeld. Aan het slot van het werk vindt men eene beschrijving van NAPOLEON en de voornaamste personen die hem verzelden, waaruit de volgende bijzonderheden getrokken zijn:

„Ik zal hier (zegt kapitein MAITLAND) eene omstandigheid vermelden, welke gedurende den overtogt naar *Engeland* voorviel en ten sterkste de vrijheid zal toonen, die tusschen hem en diegenen bestond, in welken hij vertrouwen stelde. Er had een gesprek plaats ten aanzien van den staat van den landbouw in *Frankrijk* en in *Engeland.* Mijn gevoelen gevraagd wordende, zeide ik, dat, schoon het klimaat van *Frankrijk* dat van *Engeland* verre overtrof, ik geloofde, dat de landbouw bij ons tot eenen hoogeren trap van volmaaktheid was gebragt, dan in *Frankrijk.* De meeste Franschen deden zulks als belagchelijk voorkomen; waarop ik zeide: laat ons den heer LAS CASAS uitspraak laten doen, die verscheidene jaren in *Engeland* heeft doorgebragt. „Gij hebt gelijk," zeide hij; „er is geen twijfel aan, of de landbouw is in *Engeland* tot een hoogeren trap van volmaaktheid gestegen dan in *Frankrijk*; maar wat ik het meest in *Engeland* bewonder, zijn de buitenplaatsen van uwe edellieden en heeren; daarin overtreft gij *Frankrijk* verre weg." Daarop vattede de generaal BERTRAND het woord op en zeide, dat hij verzekerd was, dat er jaarlijks dertig duizend ponden sterling aan de parken en gronden van *Blenheim* te koste gelegd werden. BONAPARTE verminderde die som dadelijk in twee, en merkte aan: „De zaak is onmogelijk; het Engelsche volk is niet zot; men kent er de waarde van het geld, en niemand zou zulk eene som tot zulk een einde kunnen of willen uitgeven."

Hij sprak vervolgens van de uitgaven tot het houden van *Malmaison*, een der landelijke paleizen in *Frankrijk*, waarvan hij de jaarlijksche kosten opgaf, die geen vijf duizend pond st. te boven gingen. BERTRAND bleef bij zijn gezegde en beriep zich op mij. Ik kon echter niets anders zeggen, dan dat naar hetgeen ik van de geldmiddelen van den hertog van MARLBOROUGH gehoord had, hij onmogelijk zulk eene som aan *Blenheim* kon ten koste leggen. Monsieur BERTRAND wilde het niet opgeven, maar herhaalde zijn gezegde. Waarop BONAPARTE zeer driftig zeide: „*Bah! het is onmogelijk!*" „O!" zeide BERTRAND, zeer gebelgd: „als gij zoo antwoordt, houdt alle bewijsvoering op;" en wilde gedurende eenigen tijd niet meer met hem spreken. BONAPARTE, wel ver van hierover gramstorig te worden, wendde alles aan om hem te sussen en weder in goeden luim te brengen, hetgeen niet zeer moeijelijk viel.

Op zekeren morgen begon hij van zijne vrouw en zijn kind te spreken, en verzocht MARCHAND, twee of drie miniatuur-portretten te brengen, ten einde ze mij te laten zien; hij sprak van hen met veel gevoel en aandoening. „Ik acht," zeide hij, „dat het gedrag der verbondene souvereinen jegens mij in dat opzigt wreeder en onregtvaardiger is, dan in eenig ander. Waarom moeten zij mij den troost der huisselijke zamenleving ontrooven, en mij ontnemen wat de dierbaarste panden van ieder man moeten zijn — mijn kind, en de moeder van dat kind?" Terwijl hij zich aldus uitliet, zag ik hem bestendig aan, om te zien, of hij eenige aandoening liet blijken: de tranen stonden hem in de oogen, en zijne geheele houding toonde een sterk gevoel van smart.

Daar waren twee portretten van den jongen NAPOLEON: een in het gewaad van een Poolschen lansier, en het ander met lang golvend krul-

haar; zij stelden beide een fraaijen, sterken, dikhoofdigen jongen voor, met gelaatstrekken zeer op die van zijnen vader gelijkende. Dat van zijne moeder, eene welgemaakte vrouw, met goede gelaatstrekken, maar in geenen deele schoon.

Naar hetgeen ik kon opmerken, moet ik het gezegde van SAVARY zeer in twijfel trekken, dat de eerzucht zoo zeer bij NAPOLEON afgenomen was, dat, zoo hij andermaal den troon van *Frankrijk* had kunnen beklimmen, hij zulks niet gedaan zou hebben; en ik geloof, dat, zoo het hem gelukt was de Britsche kruisers te ontduiken en in *Amerika* te komen, hij altijd zou uitgezien hebben om naar *Frankrijk* terug te keeren. In al zijne gesprekken gewaagde hij van de eerzucht als eene volstrekt noodzakelijke hoedanigheid tot een goed krijgsman. Bij zekere gelegenheid sprak SAVARY van KLEBER (dien NAPOLEON als bevelhebber over het leger achterliet, toen hij uit *Egypte* vertrok) op eene hoogst loffelijke wijze; zulks gaf aanleiding tot een redetwist over de verdiensten van dezen officier in vergelijking met DESSAIX, wiens adjudant SAVARY geweest was, gedurende de onderhandelingen nopens de overeenkomst van *El Arisch*. BUONAPARTE van KLEBER sprekende, zwaaide hem veel lof toe als officier; » maar," voegde hij er bij, » hem ontbrak eene der noodzakelijkste hoedanigheden van eenen krijgsman — eerzucht. Hij was traag en had gedurige aansporing noodig. DESSAIX, daarentegen, had alle zijne bekwaamheden, die in bestendige werking gebragt werden door een gemoed, welks eerzucht niet te bevredigen was, en, hadden zij beiden tot heden geleefd, zou hij verre weg de grootste man van de twee geweest zijn.

Het blijkt niet uit de opgave van BUONAPARTE's gevolg, dat hij zich rijkelijk voorzien had, in geval eener min gelukkige toekomst. Zij betreurden dikwijls zijn gering vermogen; en mevrouw BERTRAND verzekerde mij, dat hij niet meer dan een millioen franken bezat; (*) hetwelk, indien waar, zeker geene groote som is voor eenen man, die zoo vele millioenen ter zijner beschikking had. » De Keizer heeft altijd verklaard," zeide zij, » dat hij met het land staan of vallen, en zich zelven nimmer met 's rijks eigendom verrijken wilde." Ook bij eene gelegenheid, toen er plan was om mevrouw BERTRAND met hare kinderen in *Engeland* te laten, en BERTRAND's gering vermogen als eene hinderpaal opgegeven was, zeide hij zelve tot mij: » Mijne finantien zijn niet zoo, dat ik hem veel kan bijstaan."

BUONAPARTES rijtuig, dat bij den slag van *Waterloo* door de Pruissische ruiterij genomen werd, bevattede verscheidene artikels van groote waarde. In hetzelve was eene *necessaire*, in welke alle werktuigen van goud waren; een met diamanten omzette degen en een diamanten halssnoer, welke op eene groote som geschat werd en eene zijner zusters (ik geloof de prinses BORGHESE) om zijnen hals gedaan had, in den nacht toen hij te *Parijs* van haar afscheid nam, om zich bij de armee te vervoegen. Hij had die halssnoer in het veld afgedaan en op eene verborgene plaats in het rijtuig gelegd; en MARCHAND, zijn kamerdienaar, had geen tijd om ze mede te nemen, toen de Pruissische huzaren denzelven op de hielen waren en hij ter naauwer nood ontsnapte. Dan ik heb sedert uit de gedenkschriften van LAS CASAS gezien, dat de bedoelde halssnoer geborgen werd en hij, LAS CASAS, die bij zich droeg, gedurende al den tijd dat hij aan boord van de *Bellerophon* was.

In der tijd is algemeen genoeg verhaald, dat, zoo de markies VAN ANGLESEA, bij het doen van eenen aanval met de ruiterij, niet was gewond geworden, BUONAPARTE in zijne handen zou zijn gevallen. Op zekeren dag vroeg ik aan de generaals BERTRAND en GOURGAUD of zij van eene dergelijke omstandigheid kennis droegen. Zij antwoordden beiden: zeker niet; de Keizer was meermalen te midden der Engelsche troepen; doch gedurende den geheelen slag in geen gevaar van bij eenen aanval der ruiterij gevangen genomen te worden.

De adelborsten van de Bellerophon waren gewoon somtijds comedie te spelen, om zich zelven en de officieren gedurende den vervelenden tijd der blokkade te vermaken. BUONAPARTE daarvan door SAVARY onderrigt, verzocht, dat zij ook eens in zijne tegenwoordigheid mogten spelen. Gedurende de uitvoering zat mevrouw BERTRAND naast hem en vertolkte. Hij scheen veel vermaak te scheppen, en lachte zeer hartelijk over onze dames, welke door groote sterke knapen, in vrouwen kleederen en geenszins op de netste wijze, voorgesteld werden. Hij had het geduld, om tot het einde van het derde bedrijf te blijven, schoon hij in de opera te Parijs altoos bij het einde van het eerste bedrijf heenging.

Zoo lang BUONAPARTE aan boord van de BELLEROPHON was, leefden wij, om zijnen wil, geheel op de Fransche wijze — dat is, er werd warm eten 's morgens ten 10 ure en 's avonds ten zes ure opgedischt; en beide maaltijden geleken in alle deelen zoo zeer op elkanderen, dat een vreemdeling, in de kajuit komende, moeijelijk het ontbijt van het middagmaal zou onderscheiden hebben. BUONAPARTE at veel, en over 't algemeen stevige kost. In het drinken was hij zeer matig; hij gebruikte meest altijd slechts bleekert, weinig glazen bij ieder maal. Dadelijk na den eten werd er sterke koffij rondgediend. De maaltijd duurde zelden langer dan twintig of vijf en twintig minuten: en ik vernam, dat hij gedurende den tijd zijner regering in zijn paleis daarvoor nooit meer dan vijftien minuten besteedde.

Na dat hij het schip verlaten had, wenschende te weten, hoe het scheepsvolk over hem dacht, vroeg ik mijnen bediende, wat men van hem zeide. Hij antwoordde, dat hij verscheidenen over hem had hooren spreken, en een hunner dezen morgen had gezegd: » Wel, laten zij den man zoo veel miskennen als zij willen; maar als het Engelsche volk hem zoo goed kende als wij, zou niemand hem het minste leed doen." Waarin allen toestemden. Dit was te opmerkelijker, daar hij slechts eenmaal door het scheepsvolk ging, toen hij aan boord kwam en zonder tot hen te spreken hunne groetenis beantwoordde met het afnemen van zijnen hoed; terwijl zij gedurende zijn verblijf zich menige ontbering moesten getroosten, en hij, bij het verlaten van het schip, geene verdere geschenken gaf, dan twintig Napoleons aan mijnen boekhouder, vijftien aan eenen mijner onderbedienden en tien aan den kok.

(*) Sinds dit verhaal in 1816 geschreven werd, is uit BUONAPARTES testament gebleken, dat of zijn gevolg verkeerd onderrigt was, of dat zij, zoo wel als hij zelve, den staat zijner finantien verkeerd opgaven, daar hij bij den bankier LAFITTE te Parijs ongeveer vijf millioen heeft achtergelaten.

KUNST OM SCHULDEN TE MAKEN EN ZYNE SCHULDEISCHERS OM DEN TUIN TE LEIDEN.

(Vervolg van No. 81.)

HOOFDSTUK V.

Doctor, Chirurgijn, Apotheker.

Men zij een man *comme il faut*, zonder een stuiver op zak, men is daarom niet vrij van ziekte.

Eene borstkwaal of eene kwade spijsvertering kan u overvallen.

'T is mogelijk dat u een been breekt of dat gij, ter zake van eenig ander ongeval, in de noodzakelijkheid geraakt, om de hulp in te roepen van den heer DUPUYTREN (een beroemd Chirurgijn). Zoo dit gebeurt kunt gij den Apotheker niet ontgaan. — Zie daar u dus in handen van den Geneesheer en den Apotheker. Voor een ieder, behalve voor u, is zulk een toestand schier onherstelbaar.

'T is onmogelijk u daaruit te redden, door middel van art. 2271 van het wetboek. Het 2272 artikel komt u te stade, waarbij de *prescriptie* op een jaar is bepaald.

Vraagt gij mij waartoe deze langmoedigheid van den wetgever, ten opzigte van de leerlingen van ESCULAAP, en waarom de] Apotheker zijne actie tegen u langer behoudt dan een Restaurateur, dit valt niet op te lossen, te minder, als men in aanmerking neemt, dat de laatste u voedsel verschaft, terwijl de eerste u vermoordt.

Wilt gij echter volstrekt mijn gevoelen weten, zoo acht ik mij verpligt u te kennen te geven, dat ik vermoed de redacteur van art. 2272 een doctor was of weleer een doctor was geweest. Wat hiervan zij, het is aan mijne kunst voorbehouden, om deze verkeerdheid te herstellen. Zoodra gij uwe gezondheid herkrijgt en uw doctor u het nemen van beweging aanraadt, zoo keer dit wapen tegen hem zelve. Ontvliedt haastiglijk zijne vervolgingen. Alleen, uw portier zij bedacht om steeds te zeggen, niet: *Mijn Heer is uitgegaan*, maar — *Mijn Heer is behouden.* (Zie het hoofdstuk — *Kleine zwarigheid.*)

HOOFDSTUK VI.

Deurwaarders, Kooplieden, Schoolmeesters, Dienstboden.

Zoo gij gehuwd zijt en kinderen hebt, dient gij die ter school te zenden: art. 2272 van het wetboek zorgt voor de betaling; vele ouders betalen per kwartaal, wat u betreft, gij verkiest de betaling bij het jaar.

Gij hebt het voorregt van te zijn een *niet handeldrijvend* persoon; dit *niet handeldrijven* magtigt u om de waren, die gij koopt, te betalen met art. 2272.

Indien gij een deurwaarder in het werk stelt en dezen een jaar voor u hebt doen wandelen, ter invordering eener pretentie, (hetgeen echter wel zeldzaam uw geval zal zijn) en hij het in het hoofd mogt krijgen u zijne declaratie van salaris aan te bieden, zoo geeft gij hem ter lezing hetzelfde artikel 2272.

Ik raad u echter om ten opzigte van uwen dienstknecht geen gebruik te maken van dat uitmuntend artikel. Het regt neemt genoegen met uwe betuiging en verwerpt de zijne (zie art. 1781); uwe grootmoedigheid wreke hem van deze treurige onderscheiding.

HOOFDSTUK VII.

Kleine zwarigheid.

Gij begrijpt wel, dat ten aanzien der *prescriptie* alles niet zoo vlot kan gaan, als gij u dit mogelijk verbeeldt. Twee omstandigheden kunnen u worden in den weg gelegd. De eene is zuiver geregtelijk, de andere is eene gewetenszaak.

Uwe crediteuren, waarvoor de wetgever zoo teedere zorg draagt, hebben voor zich zeker Hoofdstuk 4, Sectie 1, Titel 20, handelende over de middelen, waardoor de loop der *prescriptie* wordt afgebroken.

Gij zijt, bij voorbeeld, bezig, om die menschen gedurende een jaar om den tuin te leiden; maar eer zes maanden zijn verloopen, krijgen zij den fatalen inval, om u te kwellen met

Eene insinuatie;
Eene dagvaarding in regten;
Een arrest.

Nu kunt gij weder van A af beginnen. Uwe eerste zes maanden tellen niet meer mede; door een dier daden hebben uwe crediteuren, ten aanzien hunner schuldvordering gedaan, wat eertijds AURORA voor TITON heeft verrigt, zij hebben dezelve verjongd en hare vorige frisheid hergeven; dit behoeft u echter niet in verlegenheid te brengen. Gij verpligt nu uwe crediteuren, of liever zij noodzaken zich zelven, tot nog grootere wandelingen. Bij de 200 uren, reeds afgelegd, worden nu nog dito 200 gevoegd; als zij zoo voortgaan loopen zij zich dood en worden dusdoende zelfmoordenaars. Maar de gewetenszwarigheid is van meer belang.

Art. 2275 geeft aan uwe crediteuren het regt, om van u te vorderen eene verklaring *bij eede*, dat de schuld is betaald.

Gij weet, dat de eed heilig is, dat een ieder dien naauwgezet houdt en dat er geen voorbeeld van meineedigheid bestaat, vooral onder mannen *comme il faut*.

Zie daar u in 't naauw; maar is er dan nu eenige reden, om hen, die u op zulk een harde proef stellen, stil te laten zitten, als of nu het wandelen volstrekt een einde moest nemen: laat integendeel uw crediteur in het zwart gekleed zich ten hove begeven en u tot den eed uitdagen. Gij wacht u wel aldaar te verschijnen, en de regtbank veroordeelt u eenvoudig bij *defaut*.

HOOFDSTUK VIII.

Bankroet.

Dit woord heeft iets terugstootends: het verwekt eene zekere soort van huivering. Gij dient het echter nu en dan te gebruiken. In den aanvang zal u dit moeite kosten; mompel het van tijd tot tijd binnen 's monds en eindelijk zult gij het vrij vlot uitspreken.

Overigens, gelijk in alles, zoo is ook hierin één groote stap tot volmaking gedaan; te voren had men maar ééne soort van *bankroet*, tegenwoordig heeft men tweeërlei, te weten: *het eenvoudig bankroet* en *het frauduleus bankroet.* Het eerste is alleen van uw ressort, vermits hetzelve niet dan correctionele straffen met zich voert. Vele menschen, die zich onderscheiden, zoo wel door hunnen kieschen smaak als door hunne *gedetangeerde* zaken, zijn er zelfs op bedacht om het verschrikkelijk woord van *bankroet* te doen vervangen, door het woord *faillit*, dat vrij wat zachter klinkt, en hetgeen in zich besluit het denkbeeld van *ongelukken*, onvoorziene *tegenspoeden* en dus allezins geschikt is om medelijden en belangstelling op te wekken.

Zoo is het in deze tijden, waarop de ijver voor het speculeren het *zenith* heeft bereikt, zeer gebruikelijk van iemand, te hooren zeggen: hij is *gefailleerd*, hetgeen bijna zoo veel te kennen geeft als *hij heeft zich vergist of zich bedrogen gevonden.* Het woord *faillit* beteekent zoo veel als een *val.* In dien zin kan men zelfs van auteurs en van daken op de huizen zeggen, *zij zijn gefailleerd.* Waarom zoudt ook gij niet voor *vallen*, voor *failleren* vatbaar zijn?

De schrijver geeft vervolgens op de kenmerken van het eenvoudig bankroet, volgens art. 586 van het wetboek van koophandel, en hoe de regter daaromtrent voor alles de teederste zorg draagt, onder het bestuur van benoemde *sindics;* besluitende verder dit hoofdstuk met te zeggen: gij ziet dat dit alles toegaat met eene volmaakte regelmatigheid. Het is fraai als de beweging der starren. Eene zorg blijft u nog overig, te weten: het maken van uwe balans. Ziedaar wat u de oplossing geeft, waarom uw crediteur deerlijk ontstelt, wanneer gij hem, in een angstig oogenblik, toevoegd:

Mijnheer! neem u in acht, laat mij met rust, want anders zoudt gij mij noodzaken mijne balans ter regtbank te deponeren.

HOOFDSTUK IX.

Balans.

In uwe balans worden begrepen:

Uwe roerende en onroerende goederen.
Active en passive schulden.
Baten en verliezen.
Onkost-rekening.

Gij certificeert, dateert en onderteekent dit stuk.

Het is curieus te zien, hoe overdreven men dikmaals die balancen opmaakt. Eene vermolmde commode, eene tafel, waggelende als die van PHILEMON en BAUCIS, ziet men daar berekend tot enorme prijzen.

De sobere schets eener teekening, die de hand der vriendschap vervaardigde, wordt opgegeven als een *Vernet.* Menig schrijver is trots op de waarde, die men geeft aan hunne werken, op de balans van een *gefailleerde.* Maak u niet schuldig aan zulk overdrijven en begeef u even min in schandelijke knoeijerijen met kooplieden, ten einde goederen in uwe balans te begrijpen, die u niet toebehooren en die, nergens koopers hebbende kunnen vinden, langs dien weg, naar crediteuren worden aangesmeerd tot hooge prijzen. Uwe spier witte hand zou zich onteeren door onder zulk een stuk te stellen: *naar waarheid opgemaakt.*

HOOFDSTUK X.

Gijzeling.

Ongelukkige schuldenaren! ontveinst het u niet, gij loopt altoos eenig gevaar daarmede te eindigen. Weest bedacht op hetgeen u daartegen kan behoeden. Gijzeling, dat wil zeggen, opsluiting van uwen persoon, kan geen plaats hebben voor eene schuld, minder dan 300 francs bedragende. Zoo gij dus de zwakheid hebt van acceptatien te onderteekenen, zoo schrijft die ten bedrage van *f* 299 - 99.

Ik wensch er u geluk mede, zoo gij den ouderdom van 70 jaren hebt bereikt. Men kan u dan niet meer om schulden gevangen nemen. Aandoenlijk is deze bezorgdheid van den wetgever voor den ouderdom. Hebt gij geen afkeer van grijze haaren, die een deurwaarder van schrik doen terugdeinzen, als den moordzieken soldaat bij den aanblik van MARIUS.

Hebt gij den ouderdom nog niet van 70 jaren, zoo let op andere verschansingen die het wetboek u aanbiedt. Vertoon u niet op de straat bij dag, al is het dat het spreekwoord zegt: *De zon schijnt voor een ieder.* Voor het opgaan en na het ondergaan der zon kan men u niet arresteren. De korte winterdagen zijn voor u de meest aangename. Het is jammer, dat de noordpool wat ver af is, anders zou het voor u daar geen kwaad wonen zijn, ter zake der zeer lange nachten, die men er heeft. De maan is voor u te verkiezen, boven de zon. Haar zacht schijnsel strookt volkomen met de stemming van eenen sentimentelen schuldenaar, zoo als gij zijt.

Overigens zijn ook nog ter uwer vrije beschikking de zon- en feestdagen. Vertoon u gerust op die dagen; zie uwen deurwaarder stout onder de oogen. Ja loop hem omver, zoo gij het goed vindt. Eindelijk, zoo zijt gij ook beveiligd tegen gevangenneming in de kerken, onder het uitspreken der mis, en in de plaatsen waar gehouden worden zittingen van gecontitueerde magten, gelijk volksvertegenwoordigers, regters enz. Hoe langwijliger men daar spreekt en pleit, hoe beter voor u, die er eene schuilplaats zoekt bij dag.

HOOFDSTUK XI.

Sainte Pelagie.

Zie de *Hermites en Prison*, door JAY en JOUY.

ARNHEM, den 18. Julij.

Het water is hoog in den *Rijn* aan de Paal:

Den 17. Julij 1 El 6 Palm 0 Duim; gewassen 0 D. gevallen 0 D
Den 18, dito. 1 El 6 Palm 0 Duim; gewassen 0 D. gevallen 0 D

Hoogste stand van den Thermometer te *Arnhem:*

Zaturdag	15. Julij,	75°	Fahrenheit
Zondag	16. ——	73°	——
Maandag	17. ——	72°	——

Werd eergisteren ons Kindje door den dood ons ontnomen, spoedig volgde de Moeder haren Lieveling. Heden toch overleed mijne dierbare Gade, *ANNA GEERTRUIDA FRANCKEN*, in den ouderdom van ruim 27 jaren. Slechts 13 maanden mogt ik met haar in den gelukkigsten echt verbonden zijn. Onberekenbaar is mijn verlies; bitter mijne droefheid; maar ook groot mijne vertroosting door de vaste overtuiging van de zaligheid mijner geliefden.

NYMEGEN, den 14. Julij. Dr. C. VAN ELDIK.

---

§ † § HET PLAATSELIJK BESTUUR VAN *STEENDEREN* brengt bij deze ter kennis van de daarbij belanghebbenden, dat onder deze Gemeente DRIE SCHOOLONDERWIJZERS PLAATSEN vacant zijn: de eerste in het *Dorp*, door het pensioneren van den ouden Onderwijzer *A. F. H. NOY:* de tweede in de Buurtschap *Baak*, ontstaan door het vertrek van den Onderwijzer *J. SMALS* naar *Grave:* de derde in de Buurtschap *Toldijk*, ontstaan bij minnelijke overeenkomst of uitkeering aan den ouden Onderwijzer *B. BISSCHOP;* alles op zoodanige voorwaarden als in de *Bijdragen voor het Lager Schoolwezen*, van de maand Junij 1826 vermeld wordt. Het vergelijkend Examen zal gehouden worden op Donderdag den 27. Julij aanstaande, des morgens om half negen uren, ten huize van *H. ADDINK*, op de Gemeente-Kamer.

Steenderen, den 13. Julij 1826.

De Burgemeester en Secretaris,
E. G. PLANTEN.

§ § § Mr. *E. G. ARDESCH*, Notaris te *Nijkerk*, zal, ten huize van den Commissaris *N. S. D. S. ...* aldaar, in het openbaar Verkoopen: de navolgende Kampen TABAKS-, BOUW- en WEILANDEN, alle gelegen in de Gemeente van *Nijkerk*, als:

1. Een Kamp BOUWLAND, *Hasseman* genaamd, groot 63 Roeden en 87 Ellen, in de Buurtschap *Wullenhoven* bij *Groot Heenekeler.*
2. 1 Bunder, 49 Roeden en 3 Ellen BOUW- en TABAKSLAND, *Huijssteen* genaamd, in de gemelde Buurtschap.
3. 2 Bunders, 55 Roeden en 48 Ellen BOUW- en TABAKSLAND, *de Mootenkamp* genaamd, bij de Holkermolen.
4. 2 Bunders, 12 Roeden en 90 Ellen WEI- of HOOILAND, *de Vaneveldskamp* genaamd, in de Arkemheensche Polder.
5. 1 Bunder, 27 Roeden en 74 Ellen DITO LAND, *het Polletje te Ark*, in den gemelden Polder.
6. 1 Bunder, 27 Roeden en 74 Ellen DITO LAND, *het Polletje op de Wiel*, in den gemelden Polder.
7. 2 Bunders, 12 Roeden en 90 Ellen DITO LAND, *de Blekkerkamp*, in den gemelden Polder.
8. 2 Bunders, 12 Roeden en 90 Ellen DITO LAND, *de Huiskamp te Nekkeveld*, in den gemelden Polder.
9. 2 Bunders, 12 Roeden en 90 Ellen DITO LAND, *de Leuzekamp*, in den gemelden Polder.

De inzet zal plaats hebben op Vrijdag den 28. Julij 1826 en de toeslag op Vrijdag den 4. Augustus daaraanvolgende, telkens des namiddags ten vijf ure.

De koops-voorwaarden en bewijzen van eigendom zullen acht dagen vóór den inzet, ten kantore van den bovengemelden Notaris voor een ieder ter lezing liggen.

† † † UIT DE HAND TE KOOP: Een KAMRAD, groot over zijn kruis 7 Nederlandsche Ellen en 7 Palmen (24 Voeten 7 Duimen Rijnlandsch) voorzien met 280 om hoog staande Kammen of Tanden, elk 8 Nederlandsche Duimen (3 Duim Rijnlandsch) groot; — Twee RONSELS, waarvan iedere Schijf, naar den eisch gemaakt, uit 4 Stukken, de eene voorzien met 29 en de andere met 30 staven; — wijders een KROONRAD, groot 1 Nederlandsche El, 3 Palmen, 6 Duimen (4 Voeten 4 Duimen Rijnlandsch) met 60 Tanden, benevens een KAMRADJE met 15 Kammen; zijnde al deze stukken nog in eenen zeer goeden staat, en kunnende zeer wel tot een Paarden-, Olie- of Grutters-molen ingerigt worden. Iemand hiertoe gading hebbende, gelieve zich ten spoedigste in persoon of met gefrankeerde brieven aan het kantoor van *J. A. QUACK* Sr., te *Nijmegen.*

† † † UIT DE HAND TE KOOP: twee zeer fraaije MANDEN-WAGENS, met gebombeerde Zittingen; zijnde de een voor vier en de andere voor zes personen, beide zeer ligt. Te bevragen bij den Mr. Smid *E. TRAANBOER*, in de Koningstraat te *Arnhem.* Brieven *franco.*

† † † Bij *D. VAN DER LINDEN*, in de Koningstraat te *Arnhem*, zijn nog AANDEELEN in de groote en allezins voordeelige Verlooting der Heerlijkheid *ZAHRADKA*, enz., te bekomen.

† † † *S. WESTHOVEN*, te *Emmerik*, beveelt zijn volledig geassorteerd Magazijn van SPIEGELS, in fijn Verguldé, Gele en Bruine Gepolijste Notenhouten LYSTEN, naar den nieuwsten smaak hebbende, van de grootste tot de kleinste soorten en tot de billijkste prijzen, het geëerde Publiek aan.

*** Bij de Boekverkoopers *SCHALEKAMP* en *VAN DE GRAMPEL*, te *Amsterdam*, is van de Pers gekomen en alom verzonden:

I. HISTORISCH TAFEREEL van den zwaren WATERSNOOD, op den 4. en 5. Februarij 1825, een groot deel van ons Vaderland hebbende getroffen, in gr. 8vo, met Platen en Kaarten.

II. *EDWARD BLAQUIERE*, esq., de GRIEKSCHE OMWENTELING, hare oorsprong, ontstaan en uitbreiding, benevens eenige aanmerkingen omtrent Godsdienst, Zeden en Karakter des Volks; uit het Engelsch, gr. 8vo.

III. *C. VAN DER VYVER*, TAFEREELEN UIT HET MENSCHELYK LEVEN, geschetst in Zedelijke Verhalen, ter bevordering van huisselijk geluk, gr. 8vo, met Plaat.

IV. *C. VAN DER VYVER*, PIETER KOERSEMAN en ANNA NOOTMAN, een Familie-Geschiedenis, groot 8vo, met Vignet.

V. *W. VAN STAARST*, *beschouwingen van het Dierenrijk*, voor jonge lieden, ter vermeerdering van verstand en hart, 2 stukjes, 8vo.

VI. *KAREL STEIN*, kort overzigt van de algemeene Geschiedenis, met een Aanhangsel en eenige Aardrijkskundige Aanteekeningen vermeerderd, 8vo.

Te ARNHEM, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.